

ANIOŁ KOŃCZYCKI

Rok XX Nr 1 (272) Kończyce Wielkie STYCZEN 2020
<http://parafia.konczycewielkie.pl> aniolkonczycki@interia.pl

Kochani Parafianie!

Niech Jezus Chrystus nieustannie rodzi się w Waszych sercach,
niech Was obdarza wewnętrznym pokojem, radością i odwagą życia.

Błogostawionych Świąt Bożego Narodzenia, tak bardzo potrzebnego zdrowia
i obfitości łask na każdy dzień Nowego Roku 2020 życzą

Ks. Proboszcz, Ks. Wikariusz, Redakcja Anioła Kończyckiego

Barbórka Rudnik

Barbórka Kończyce Wielkie

Msza Św. w Kaplicy Opatrzności Bożej - zakończenie roku bł. Melchiora Grodzieckiego

ZWYCZAJE BOŻONARODZENIOWE

Zwyczaj ustawiania z figurek sceny Bożego Narodzenia zwanej „szopką” lub też choćby samego żłóbka z sianem i leżącą w nim figurką Dzieciątka Jezus, sięga roku 1223. W tym to roku miało miejsce pamiętne świętowanie Bożego Narodzenia zorganizowane przez św. Franciszka z Asyżu, jako pierwsze w historii, w miejscowości Greccio. Mała, nikomu dotychczas nieznaną osadę stała się nowym Betlejem, kiedy to w obszernej grocie wymytej ze skał wulkanicznych, należącej do szlachetnego rycerza i przyjaciela św. Franciszka imieniem Giovanni Velita, została urządzona pierwsza szopka.

Warto przytoczyć tutaj całe przemówienie Jana Pawła II z 17 grudnia 1978 r., wygłoszone na Placu św. Piotra, w czasie błogosławienia szopek i figurek Dzieciątka Jezus w ostatnią niedzielę Adwentu. Należy również dodać, że z inicjatywy Jana Pawła II, na Placu św. Piotra ustawiana jest każdego roku ogromnych rozmiarów szopka bożonarodzeniowa z choinką przywożoną specjalnie dla papieża w prezencie z różnych krajów. Tak wówczas mówił Ojciec Święty:

„Pierwszy żłóbek narodził się, jak wiecie, z genialnej intuicji św. Franciszka z Asyżu. On to właśnie, głęboko poruszony i wzruszony pokorą Wcielenia, w noc bożonarodzeniową roku 1223, w Greccio, kazał swemu wiernemu i pobożnemu przyjacielowi imieniem Jan, przygotować wszystko, co było potrzebne: słomę, siano, żłób, prawdziwego woła i osła z krwi i kości. *„Chciałem pokazać – powiedział święty – Dzieciątka Jezus narodzone w Betlejem i jakoś na własne oczy zobaczyć wszystkie trudności, w których znalazło się Ono z powodu braku rzeczy najbardziej niemowlęciu potrzebnych. Chciałem pokazać, jak zostało złożone w żłobie, jak leżało na sianie między wołem i osłem”*. Przybyli do tego miejsca różni bracia. Z okolicznych domów przychodzili mężczyźni i kobiety, niosąc świece i pochodnie, aby – jak pisze dalej biograf – oświetlić tę noc, w której *„zapłonęła na niebie gwiazda oświetlająca wszystkie dni i wszystkie czasy”*.

Pewien kapłan odprawił mszę świętą, a Franciszek z Asyżu, który był diakonem, głosem silnym i łagodnym, czystym i dźwięcznym odśpiewał świętą Ewangelię.

Z Greccio, które stało się jakby nowym Betlejem, żywe wyobrażenie żłóbka, owoc serca świętego, potrafiącego wcielać w życie najsubtelniejszą poezję, rozprzestrzenił się na całą Italię, na Europę i na cały świat. Zachował jednak nienaruszoną – mimo różnicy kultur i folkloru – swą zasadniczą treść, treść autentycznie ewangeliczną, która według pragnień Franciszka powinna była dotrzeć do wszystkich kontemplujących żłóbek – szkołę prostoty, ubóstwa i pokory.

Błogosławiąc wasze figurki, najdroższe dzieci, myślę z nadzieją o was. Myślę o tym ogromnym dobru, które wy właśnie – dlatego, że jesteście mali – możecie dokonać w waszych rodzinach, szkołach, stowarzyszeniach, w ca-

ACH, WITAJ, DZIECINO

Ach, witaj, Dziecino
Co przyszłaś na świat
Z Maryi Dziewicy zrodzona
Ze Świętą Rodziną
Dziś kwitniesz jak kwiat
Ach, witaj, Dziecino, w mych stronach...

Dziękuję, Dziecino
Że tak kochasz mnie
Że w Tobie oglądam dziś Pana
Co nocną godziną
Narodzić chciał się
Dziękuję, Dziecino szukana...

Przepraszam, Dziecino
Za mdłą wiarę mą
Że czasem niepewność się zwiększa
Niebieską krainą
Jest przecież Twój dom
Przepraszam, Dziecino najświętsza...

Dobranoc, Dziecino
Co patrzysz i drżysz
Na Matki zasypiasz kolanach
Radosna Nowino
Spokojne miej sny
Dobranoc, Dziecino kochana...

Justyna Cyrzyk

łym społeczeństwie. Nie bez racji Jezus wybrał was jako wzór dla tych, którzy pragną wejść do Jego Królestwa.

Zanieście do waszych domów z największą troskliwością figurkę Dzieciątka Jezus. Niech ona wyraża też miłość Papieża do was i do waszych rodzin. Połóżcie ją w waszych żłóbkach z wielką wiarą, z taką wiarą, z jaką Najświętsza Maryja Panna, Matka Boża składała niemowlę Jezus w żłóbkę. Zaprosicie tatusia, mamusię, braci i siostry,

całą waszą rodzinę, aby zabrali się tego dnia wokół żłóbka, odmawiając modlitwy, których nauczyli się na kolanach matki, i śpiewając kolędy tak pełne ciepła ludzkiego i chrześcijańskiego.

Dzieciątko Jezus, obecne w żłóbkę w waszym domu, niech będzie znakiem wiary czystej i szczerzej; wiary, która oświecła, wskazuje drogę i kieruje życiem waszym i waszych najdroższych”.

Ks. Proboszcz

Spojrzenie wstecz

Mija rok 2019. Niezliczona ilość dobra nas spotkała. Za każde dobro winniśmy Bogu dziękować. Jeśli było coś złego przez nas zawinionego, starajmy się naprawić o ile się da, a na przyszłość unikać błędów.

Trzy ważne wydarzenia w naszej parafii w mijającym roku wydają mi się godnymi przypomnienia: rekolekcje wielkopostne, święcenia kapłańskie naszego parafianina i uroczystość odpustową w kościele Opatrzności Bożej, w odnowionej świątyni.

1. REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

Przez cztery dni mieliśmy okazję poznać niezwykłego kapłana, ojca Ryszarda Sierańskiego ze zgromadzenia oblatów Maryi Niepokalanej - „Padre Sierańskiego” - bo tak go tytułują jego uczniowie. Jego życiorys jest tak wspaniały, że warto o jego niektórych epizodach dowiedzieć się więcej. W 1987 r. zamieszkał w centrum Katowic przy ul. Opolskiej 9. W pobliżu jest kilka dyskotek, także klub nocny. Dużo ludzi kręci się w tych okolicach, zwłaszcza gwarno jest w nocy. Tam też o. Ryszard założył punkt interwencji kryzysowych zwany Wspólnotą Dobrego Pasterza. Wewnątrz domu jest kaplica z Najświętszym Sakramentem, a na obrazkach - Dobry Pasterz pochylający się nad zagubionymi owieczkami. Sam Ojciec mówił zawsze o sobie: „Jestem zakochany w Bogu.” Zdołał pozyskać do swojej apostołskiej pracy ośmiu młodych zapaleńców, którzy wyruszyli z Nim na poszukiwanie ludzi pogubionych. Stąd - z Domu Wspólnoty wychodził ze swoimi świeckimi współpracownikami, często nocami, do ludzi zagubionych, bezdomnych, alkoholików, narkomanów, a nawet niedoszłych samobójców. Zamieniał z nimi kilka ciepłych słów, porażał łagodnym spojrzeniem, nigdy nie narzucał się. Wielu spotkanych znalazło w Ojcu przyjaciela. „Takich pozyskanych owieczek są już setki” - sam o tym mówi. Pozyskał ich swą dobrocią, dobrym słowem, łagodnym gestem. Zanim wychodził na ulicę, stację benzynową czy dworzec modlił się co najmniej dwie godziny, czytał Biblię. „Jak się pomodłę, czuję tęsknotę, żeby iść do ludzi” - mówił o sobie. Często zaglądał do hipermarketów, między stopy towarów. „Owinę sobie dłoń różańcem i się modłę. Pytam Pana, jak dziś objawić Jego Imię - zmęczonym, zdezorientowanym, zabieganym” - mówił innym razem. Zawsze skłonny do nawiązania przyjaznego dialogu z ludźmi. Sam jest pogodny. Często zabiera gitarę i śpiewa. Można go spotkać jadącego na motorze.

Oprócz Wspólnoty na ul. Opolskiej założył klub na Załężu w Katowicach, a także Dom Wspólnoty Życia w Góralach pod Częstochową.

„Nie ma piękniejszego narzędzia ewangelizacji niż nasze dłonie, oczy, usta. Wystarczy kogoś objąć, powiedzieć dobre słowo. Miłość jest najważniejsza” - tak kończy autorka biografii o. Sierańskiego, Barbara Gruszka-Zych w Gościu Niedzielnym nr 4/2012.

Mieliśmy okazję słuchać człowieka, który Ewangelię zamienia w czyn. Niektórzy powiadają, że Jego kazania były „niekonwencjonalne”. Jego słowa pobudzały sumienia tych, którzy zechcieli korzystać.

2. ŚWIĘCENIA KAPŁAŃSKIE I MSZA ŚW. PRYMICYJNA W NASZEJ PARAFII

W maju - w pełni uroczystego okresu wielkanocnego, już po uroczystości I Komunii Św. dzieci, przeżyliśmy święcenia kapłańskie naszego parafianina - Macieja. Słoneczne i ciepłe dni - 25 i 26 maja, spotęgowały radość nas wszystkich, uczestniczących w tych podniosłych chwilach. W sobotę w katedrze św. Mikołaja w Bielsku towarzyszyliśmy diakonowi Maćkowi, Jego Rodzinie, w chwili, kiedy On wraz z pięcioma współbraćmi stanął przed podjęciem ostatecznej i najważniejszej decyzji życiowej.

W czasie Mszy konsekracyjnej, po homilii bp. Romana nastąpiło ślubowanie kandydatów do święceń i przyrzeczenie posłuszeństwa biskupowi. Kiedy, chwilę potem, sześciu Diakonów, w postawie leżącej na posadzce katedry przygotowało się do Ich decyzji, trwał śpiew Litanii do Wszystkich Świętych. Nasze modlitwy - jak dym z kadzidła unosiły się do Nieba za Wybranych do stanu kapłańskiego. Pojedynczo podchodzili kandydaci następnie do ks. biskupa, który nakładał ręce na ich głowy. W tym momencie wyświęceni stali się kapłanami na zawsze, a kapłaństwa nikt im już odebrać nie zdoła. Nastąpiły potem tzw. obrzędy objawiające - nałożenie stuły i po raz pierwszy ornatu. Odtąd stuła ks. Macieja obejmuje już obydwie ramiona. Biskup namaszcza ręce każdemu z neoprezbiterów, wręcza patenę z hostią i kielich z winem, składa pocałunek pokoju. Sześciu neoprezbiterów otacza ołtarz sprawując po raz pierwszy Mszę Świętą, której przewodniczy bp Roman Pindel.

Nazajutrz, 26 maja, dzień pierwszej Mszy Świętej, prymicyjnej ks. Macieja w Kościele parafialnym, a zarazem jest to Dzień Matki. Wzruszający to dla Rodziców zbieg okoliczności. Wiemy, że to głos Matki, jako pierwszy dociera do uszu dziecka – głos troski i miłości. Tylko miłość przekazywana później dziecku przez całą Rodzinę, przez Dom Rodzinny może zrodzić wielkie powołanie. Od pogodnego poranka - uroczyste jest umajony; przygotowany jest na wyjście Kapłana. Przedtem – błogosławieństwo Rodziców i Rodziny. Łzy cisną się do oczu, gdy przychodzi myśl, że nie doczekał się tej chwili Dziadek. Czekał i cieszył się pięć lat. Bóg zrzędził inaczej. Modlitwa o wieczną szczęśliwość dla Niego zanoszona do Boga będzie dziś jeszcze kilka razy słyszana. Wzruszają wszystkich obecnych melodia i słowa pieśni „Ojcowski Dom”.

Radosny orszak prowadzi ks. Prymicjanta ulicą w kierunku kościoła. Odzywa się dzwon, który oznajmia bardzo radosną chwilę. Ks. Prymicjant przekracza progi kościoła po raz pierwszy jako Kapłan Chrystusa. Tyle razy przekraczał je – najpierw jako dziecko z Rodzicami, później uczeń, ministrant, student, kleryk, diakon. Wzruszają ks. Prymicjanta i nas wszystkich gorące słowa powitań i życzeń od delegacji parafii.

Rozpoczyna się Msza św. prymicyjna, której przewodniczy - oczywiście Ks. Maciej. Towarzyszą odpowiednio dobrane liturgiczne dźwięki muzyki organowej i śpiewy scholi przygotowane przez organistę – p. Łukasza. Kazanie prymicyjne wygłosił ks. Łukasz Lach, za którego posługi w naszej parafii dzisiejszy Prymicjant zdobywał sprawności w służbie ołtarza, a być może już wówczas rodziły się pierwsze załżki powołania.

Po zakończeniu Mszy nastąpiło błogosławieństwo prymicyjne – najpierw kapłani z ks. proboszczem Andrzejem – bardzo wzruszonym (to On nas inspiruje do modlitwy o powołania), następnie klerycy seminarium, nasza służba liturgiczna, s. Ewelina, Rodzice, Brat i zgromadzeni parafianie. Na obrazku otrzymanym od ks. Prymicjanta odczytujemy wymowne słowa, warte rozważenia, pochodzące z Księgi Izajasza: „Bo góry mogą ustąpić, pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie – mówi Pan.” Niżej – prośba o modlitwę. Wiemy, że jej będziesz potrzebował, dlatego ją obiecujemy. Oby Bóg strzegł Cię na wszystkich drogach, na które Cię pośle.

Drogi Księżu! Dumny jest z Ciebie ks. Proboszcz, bo Twoje powołanie w czasie lat Jego posługi zakiełkowało. Dumni jesteśmy i wdzięczni my wszyscy za Twoją odpowiedź na Głos Bożego wezwania.

3. UROCZYŚĆ ODPUSTOWA W KOŚCIELE OPATRZNOŚCI BOŻEJ

Boża Opatrzność zechciała, aby w naszej parafii powstał cudowny zakątek, skąd bystre Oko czuwać będzie nad wiarą, obyczajami i życiem ludzi – jak pisał ks. Jan Twardowski: „Okno Opatrzności, które widzi orzechy trudne do zgryzienia.” Orzechami trudnymi do zgryzienia są wszystkie nasze trudne problemy, z którymi ludzie się borykają i będą borykać.

„Na nic się przyda stawać o północy, jeżeli Pańskiej nie wezwiesz pomocy.” W tę prawdę wierzyli nasi praojcowie

i my wierzymy. Kościół Opatrzności Bożej w Kończycach Wielkich ufundowany przed laty przez właścicieli mających siedzibę w Zamku zmieniał się, był przebudowany, powiększany, gdyż podążały tu co roku rzesze pielgrzymów z odległych stron. Każdy wierzący człowiek mógłby dziś dać świadectwo Bożej ingerencji w życie swoje czy rodziny. Czy rozsiane po naszej parafii liczne kapliczki i krzyże przydrożne nie świadczą o tym, że od dawna ludzie tutejsi uciekali się do Boga w trudnym położeniu?

Po zakończeniu wojny nastały niesprzyjające czasy, aby cokolwiek w kościele „przy Zamku” zrobić – by nie uległ zniszczeniu. Dopiero lata 90. i początek XXI w. przyniósł nowe możliwości, by rozpocząć renowację świątyni. Wiele zrobiono w ostatnich latach (tynkowanie z zewnątrz i wewnątrz, instalacja), kiedy proboszczem został mianowany ks. Andrzej Wieliczka. Dzięki jego pomysłowości i zabiegom, powołanej Radzie Ekonomicznej oraz ofiarności ludzi, wewnątrz Kościoła Opatrzności Bożej w 2019 r. zyskało blask.

Od czterech do sześciu fachowców z Firmy p. Henryka Potysza z Gorzyc pracowało w świątyni od 15 czerwca do 22 października b.r. Autorem projektu był p. architekt Robert Goździk. Nadzór budowlany należał do pani inżynier architekt Ewy Szpitalny. Główne prace to malowanie wnętrza kościoła, położenie schodów przed głównym wejściem, renowacja stacji Drogi Krzyżowej. Tą ostatnią zawdzięczamy parafiance, pani Ewie Zynie. Do renowacji pozostała jeszcze zabytkowa ambona. Ks. Proboszcz już myśli o kolejnych pracach takich jak ogrzanie kościoła i pracach na zewnątrz.

Prace przy renowacji skończyły się szczęśliwie i planowo tak, że w ostatnią niedzielę października, w odnowionej świątyni Opatrzności Bożej mogła się odbyć uroczystość odpustowa. Splendoru tej uroczystości dodała orkiestra dęta z Chybia, poczty sztandarowe i Panie, które zaszczyliły swoją obecnością ubrane w regionalne, cieszyńskie stroje.

Uroczystość odpustowa zbiegła się w czasie z odzyskaniem zabytkowego dzwonu skradzionego przez niemieckich okupantów w czasie wojny. Delegacja z parafii św. Gertrudy w Winterlingen (Niemcy), skąd przywieziono dzwon, była również obecna na uroczystej sumie odpustowej o godz. 11.00 w niedzielę 27. października 2019 r. Delegację stanowili: ks. proboszcz Hubert Freier oraz z rady kościelnej we Winterlingen – Herold Fischer i radni – Andrzej Putek z żoną Haliną. We Mszy odpustowej uczestniczył również Wójt Gminy Hażlach – Grzegorz Sikorski z Żoną.

Sumie odpustowej przewodniczył ks. prałat Oskar Kuśka, koncelebrowało ośmiu kapłanów. Kazanie wygłosił ks. dziekan Andrzej Wieliczka, proboszcz naszej parafii. Treść jego koncentrowała się wokół myśli przewodniej tej uroczystości: „Szczęśliwy kogo Opatrzność Boska, ma w swej opiece, niech się nie troska” (fragment pieśni o Opatrzności Bożej z 1838 r.)

opracował Józef

P.S. Ks. proboszczowi dziękuję za udostępnienie niektórych danych i za radę.

Św. Mikołaj – biskup, nie krasnal

Zakończenie artykułu z grudniowego numeru gazetki

Za życia biskup Myry zasłynął z hojności i dobrego serca. Mikołaj urodził się prawdopodobnie ok. 270 r. w Licji, w miejscowości Patras, jako jedyne dziecko zamożnego małżeństwa chrześcijańskiego. Od młodości wyróżniał się nie tylko pobożnością, ale był też bardzo wrażliwy na ludzkie nieszczęścia.

Po śmierci rodziców dzielił się chętnie swoim majątkiem z biednymi. Jedną z najstarszych opowieści o świętym głosi, że pomógł on swojemu sąsiadowi, który wpadł w wielką biedę i nie był w stanie zapewnić posagu swoim trzem córkom. Żaden poważany młodzieniec nie chciał się z nimi ożenić, ponieważ stały się bardzo biedne i nie miały posagu. Ich sąsiadem był właśnie Mikołaj, który nocą wrzucił woreczek ze złotem przez okno w domu biednego sąsiada i szybko oddalił się z tego miejsca. – Stąd św. Mikołaj jawi się jako przykład chrześcijańskiej dobroci.

Pozostała po nim pamięć, że czynił dobro bez rozgłosu, dyskretnie, bez afiszowania się i szukania własnej chwały – mówi ks. prof. Józef Naumowicz, historyk, znawca pierwszych wieków chrześcijaństwa. Tę przypowieść o świętym biskupie wykorzystał sam Dante w „Boskiej komedii”. Wybrany biskupem Myry (Demre w dzisiejszej Turcji), Mikołaj podbił serca wiernych nie tylko gorliwością pasterską, ale i troską o potrzeby materialne wiernych.

Św. Mikołaj został na stałe skojarzony ze zwyczajem rozdawania prezentów dopiero w XII wieku. Jego początki – to udzielanie stypendiów i zapomóg przez szkoły mające za patrona św. Mikołaja. Z upływem lat zwyczaj przekształcił się w obdarowywanie prezentami dzieci, a także wszystkich członków rodzin. Co najmniej od XV wieku istniał zwyczaj budowania „łódeczek św. Mikołaja”, w które święty miał składać prezenty. Z czasem łódeczki zastąpiły buty i skarpety lub – w regionach protestanckich – adwentowe talerze z darami.

Dość szybko w różnych krajach postać prawdziwego świętego zmieszła się z lokalnymi wierzeniami i legendami. Dlatego w Holandii św. Mikołaj, w biskupich szatach, przedstawiany był najpierw na osle, a potem na statku i białym

koni. W Skandynawii „współpracuje” z gnomami. W Rosji nazywa się Dziadek Mróz i występuje wraz ze śnieżynką.

Choć o Mikołaju świadectwa są skąpe, nie ulega wątpliwości, że jest to postać historyczna. – Bezinteresowna miłość

tego świętego pozostaje niezmiennie ponadczasowym i powszechnym symbolem chrześcijańskiej kultury. Warto o tym pamiętać, by nie skomercjalizować św. Mikołaja i nie zatrzymać się tylko na tym, co zewnętrzne, a co ma niewiele wspólnego z wielowiekową tradycją tego święta – uważa ks. prof. Naumowicz.

Św. Mikołaj jest patronem Grecji, Rosji i Lotaryngii. Za swego patrona obrały go jednak przede wszystkim miasta hanzeatyckie oraz Amsterdam, Ankona, Bari, Fryburg i Nowy Jork. Imię św. Mikołaja noszą też liczne miasta na wszystkich kontynentach. Liczbę kościołów i ołtarzy jemu poświęconych tylko w średniowiecznych Niemczech obliczano na 4–5 tys.

Św. Mikołaj jest patronem dziewcząt pragnących wyjść za mąż, kobiet chcących urodzić dziecko, noworodków, ludzi morza, flisaków, dokerów, kupców, młynarzy, piekarzy, rzeźników, krawców, tkaczy, podróżnych i pielgrzymów, więźniów, adwokatów, notariuszy, handlarzy winem i zbożem, właścicieli i żebraków. Zaliczany był do Czternastu Świętych Wspomożycieli.

W Bari co roku 9 maja, w rocznicę przywiezienia tam relikwii św. Mikołaja, obchodzone są uroczystości okolicznościowe. Największe obchody odbywają się na pełnym morzu. Rankiem 8 maja wypływa z portu najokazalszy statek z 2-metrowej wielkości figurą świętego, któremu towarzyszą wierni w procesji na bogato przyozdobionych łodziach, stateczkach i kutrach. Gdy statek przywozi figurę na brzeg, obwozi się ją po odświętnie przybranym mieście na specjalnie przygotowanym powozie. Ta procesja morska kończy się ogólnym świętowaniem i fajerwerkami. Następnego dnia natomiast w kościołach odbywają się nabożeństwa, a centralna uroczystość – przy grobie świętego w bazylice w Bari. Pewnie dziś św. Mikołaj z Myry patrzy na to wszystko z Nieba i łapie się za głowę. Bowiem jego popularność to iluzja.

Artur Stelmasiak

W: *Niedziela Ogólnopolska*, nr 48/2007, str. 22–23

UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO

Uroczystość Objawienia Pańskiego, czyli Trzech Króli, jest jednym z najstarszych świąt chrześcijańskich. Pierwsze ślady obchodów tej uroczystości spotykamy już w III wieku pod nazwą Epifanii, czyli objawienia się Syna Bożego poganom. O tym wydarzeniu biblijnym mówi jedynie św. Mateusz w swojej ewangelii.

Początkowo tajemnicę Bożego Narodzenia i Objawienia się ludzkości jako Zbawiciela obchodzono razem. Dopiero od IV wieku na zachodzie te dwa święta zaczęto obchodzić oddzielnie. Epifania stała się świątecznym wspomnieniem i uobecnieniem trzykrotnego objawienia się Chrystusa światu: w czasie pokłonu Mędrców, w czasie chrztu Jezusa w Jordanie i w czasie cudu w Kanie Galilejskiej. W liturgii Kościoła Zachodniego wyakcentowano szczególnie objawienie się Chrystusa jako prawdziwego i oczekiwanego Zbawiciela poganom w osobach wręczających trzy dary Mędrców i stąd dzień ten określany jest często jako Święto Trzech Króli.

Na Wschodzie, w uroczystość Objawienia Pańskiego nie wspomina się pokłonu Mędrców, lecz chrzest Jezusa w Jordanie. Jest to dzień modlitwy o jedność chrześcijan i o ewangelizację narodów, które jeszcze nie znają Chrystusa.

„W uroczystości Epifanii Kościół dziękuje Bogu za dar wiary, która stała się i wciąż na nowo staje się udziałem tylu ludzi, ludów, narodów. Świadcami tego daru, jego nosicielami jednymi z pierwszych byli właśnie owi trzej ludzie ze Wschodu, Mędrcy, którzy przybyli do stajenki, do Betlejem. Znajduje w nich swój przejrzysty wyraz wiara jako wewnętrzne otwarcie człowieka, jako odpowiedź

na światło, na Epifanię Boga. W tym otwarciu na Boga człowiek odwiecznie dąży do spełnienia siebie. Wiara jest początkiem tego spełnienia i jego warunkiem.

Dziękując Bogu za dar wiary równocześnie dziękujemy za światło, za dar Epifanii i za dar otwarcia naszego ducha na światło Boże. Taka też jest wymowa tego święta, przez które Kościół niejako dopowiada do końca radość Bożego Narodzenia.

Trzeba pozwolić Trzem Mędrcom iść do Betlejem. Z nimi razem idzie każdy człowiek, który za definicję swego człowieczeństwa uznaje prawdę o otwarciu ducha ku Bogu, prawdę wyrażoną w zdaniu: *altiora te quaeras!* (*szukaj rzeczy od ciebie wyższych*). (Jan Paweł II, 7.I.1979 r.)

**Na podstawie Liturgii Kościoła
Ks. Proboszcz**

O objawieniach Matki Bożej w Montichiari-Fontanelle

Zapewne niewielu słyszało w Polsce o objawieniach Matki Bożej w Montichiari-Fontanelle, zwanych Godziną Łaski, choć w gorliwych parafiach przyjęło się już nabożeństwo o tej nazwie. Odprawiane jest ono w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny, 8 grudnia, od godziny 12.00 do 13.00. U jego początków leżą objawienia Matki Bożej Róży Duchownej we włoskim regionie u podnóża Alp, 20 km od Brescii. Tam, w latach 1946-1991, najpierw w Montichiari, a potem w położonej nieco na uboczu dzielnicy – Fontanelle, Maryja wielokrotnie ukazywała się Pierinie Gilli, pielęgniarce z miejscowego szpitala. Dzięki tym objawieniom – według życzenia Maryi – miasteczko zupełnie zmieniło swój charakter. I tak w starym zamku górującym nad okolicą, zwanym obecnie Zamkiem Maryi, ulokowano ośrodek dla ludzi

chorych i starych, natomiast w Fontanelle powstał ogromny ośrodek leczniczy z basenami z wodą z poświęconego przez Maryję źródła, która ma moc uzdrawiania.

Roniąca łyzy

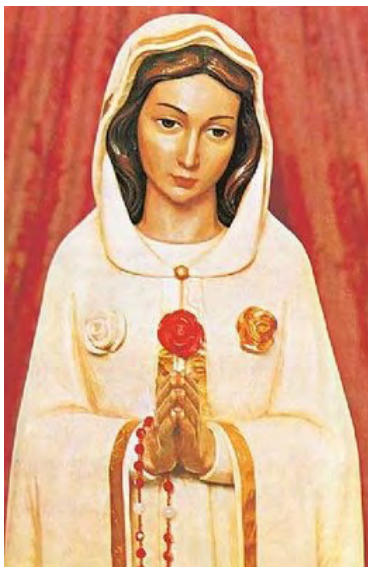
24 listopada 1946 r. Pierina Gilli miała po raz pierwszy mistyczne widzenie Matki Bożej. Było to podczas pracy w szpitalu. Kobieta zobaczyła płaczącą Madonnę z wbitymi w pierś trzema mieczami. Jej szatę zdobiły trzy róże: biała, czerwona i złota. Maryja nazwała siebie Różą Duchowną. Głównym przesłaniem była prośba o szerzenie kultu Matki Bożej Róży Duchownej w intencji poświęcenia osób konsekrowanych, kapłanów i zakonników.

Podczas kolejnych widzeń i mistycznych doświadczeń Maryja nawiązywała do wielkich objawień: w Lourdes, gdzie nazwała siebie Niepokalanym Poczęciem;

w Fatimie, gdzie wyraziła pragnienie, aby w zgromadzeniach zakonnych rozwijano nabożeństwo do Jej Niepokalanego Serca i czczono Ją pod wezwaniem Róży Duchownej (Mistycznej); na rue du Bac w Paryżu, gdzie nakazała wybite medalika podobnego do tego z 1830 r., z objawień św. Katarzyny Labouré. Już z tego wynika, że przesłania Maryi w Montichiari okazały się bardzo kościelne, a tym samym uniwersalne. Wkrótce więc figury Matki Bożej Róży Duchownej zaczęto stawiać w wielu kościołach na całym świecie – jeszcze przed zatwierdzeniem objawień przez kościół.

Na niebywały rozgłos tych prywatnych objawień wpływ miało ukazanie się Matki Bożej 22 października 1947 r. Pierina w stanie ekstazy ujrzała wtedy w szpitalnej kaplicy w Montichiari, jak z boku figury Jezusa Ukrzyżowanego zaczęła sączyć się krew. Następnie ukazała się jej Matka Boża, mówiąc, że to Jej Boski Syn *zechciał pozostawić ślady swej drogocennej krwi na świadectwo wielkości Jego Miłości do ludzi, od których otrzymuje w zamian wielkie zniewagi*. Widzieli to zdarzenie lekarze, pielęgniarki, kapelani szpitala i chorzy. Wszyscy naoczni świadkowie potwierdzili, że widzieli figurę Chrystusa zaplamioną krwią. Kapelan szpitala przekazał ją miejscowemu biskupowi, a kuria zleciła specjalistyczne badania. Jak się okazało, była to ludzka krew.

Fenomenem tych objawień jest wspomniana Godzina Łaski: 60 minut między 12.00 a 13.00, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Maryi. Podczas objawienia 8 grudnia 1947 r. w katedrze w Montichiari, Matka Boża przekazała bowiem pragnienie, aby nazywano Ją i czczono jako Różę Mistyczną, Duchowną. Mówiła: *Chcę, aby każdego roku, 8 grudnia, około południa, celebrowano Godzinę Łaski dla całego świata. Poprzez to nabożeństwo ześlę niezliczone łaski dla ciała i duszy. Będą masowe nawrócenia. Dusze zatwardziały i zimne jak marmur poruszone będą łaską Bożą, znów staną się wierne i miłujące Boga. Pan, mój Boski Syn Jezus, okaże wielkie miłosierdzie, jeżeli dobrzy*

ludzie będą się modlić za bliźnich. Jest moim życzeniem, aby ta Godzina była rozpowszechniona. Wkrótce ludzie poznają wielkość tej Godziny Łaski. Jeśli ktoś nie może w tym czasie przyjść do kościoła, niech się modli w domu.

Podczas kolejnych widzeń – a było ich w sumie ponad pięćdziesiąt – Maryja przekazała orędzia wzywające do modlitwy, do podejmowania dzieł zaśluszczenia i pokuty, szczególnie za trzy grupy kapłanów (trzy miecze wbite w serce Maryi): tych, którzy przeżywają kryzys i tracą wiarę, tych, którzy porzucają kapłaństwo, oraz tych, którzy odchodzą z drogi powołania i zaczynają walczyć z Kościołem. Dlatego Maryja Róża Du-

chowna z objawień w Montichari nazywana jest Matką zagrożonych w powołaniu. Matka Boża prosiła, aby takich kapłanów oraz osoby konsekrowane otoczył modlitwą.

Liczne figury Róży Duchownej, które zawędrowały do kościołów świata, roniły łzy. Łzy płynęły nieraz tak często, że ich świadkami były tysiące osób. W wielu miejscach potwierdzono laboratoryjnie, że były to ludzkie łzy. W ciągu minionych lat zanotowano także niezliczone łaski uzdrowień, znaki cudów na słońcu, krzyże świetne na niebie, a przede wszystkim zadziwiające nawrócenia kapłanów oraz liczne nowe, święte powołania. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt rozwoju kultu Pielgrzymującej Róży Duchownej: ponad pięćdziesiąt tysięcy figur Róży Mistycznej znajduje się już w kościołach w różnych zakątkach ziemi, co należy uznać za spełnienie się próśb oraz obietnic Maryi.

Widząc, że wizerunki Maryi z trzema różami na piersiach lub z trzema mieczami zdobywają świat, kolejny biskup Brescii, ks. Giulio Sanguinetti, 15 sierpnia 2000 roku, uznał kult Matki Bożej Róży Duchownej z objawień w Montichiari, co wpłynęło na jeszcze liczniejsze fundowanie świątyń pod tym wezwaniem. Powstały nowe ruchy religijne, a wiele osób, które odwiedzają i poznają Montichiari, odkrywa powołanie kapłańskie lub zakonne.

Czesław Ryszka

Podlascy męczennicy

Do ostatecznej rozprawy z unitami na ziemiach Rzeczypospolitej przystąpiono po Powstaniu Styczniowym. Unicy zachowali w swej liturgii wschodni ryt, ale uznawali władzę rzymskiego papieża i kultywowali wiele katolickich nabożeństw oraz zwyczajów m.in.: kult Eucharystii, obchody Bożego Ciała, grę na organach. Rosjanie chcieli ich zniszczyć, gdyż unicy byli propolscy i zależni tylko od Rzymu a nie od władzy państwowej. Unickie kościoły zamykano bądź zamieniano na cerkwie prawosławne, wiernych bito i siłą zmuszano do konwersji, duchownych trwających przy Unii wywożono na Syberię. Gdy represje nie przynosiły skutków, sięgnięto po wojsko. W dwóch podlaskich wsiach Drelowie – 17 stycznia i Pratulinie 24 stycznia 1874 roku użyło ono broni mordując obrońców swych świątyń, nie chcących, aby zostały one zabrane przez prawosławną cerkiew.

„Kto się w opiekę odda Panu swemu...”

W Drelowie wierni odmówili oddania kluczy do cerkwi. Czuwali całą noc strzegąc swej świątyni – przybyli także wierni z sąsiednich wiosek. Zebrało się około tysiąca osób, których otoczyło wojsko. Żołnierze mieli karabiny, ale również naręcza sznurów, byli więc przygotowani do wiązania ludzi. Na wezwanie do otwarcia cerkwi wierni odpowiedzieli: „Przyszedliśmy tutaj spokojnie się pomodlić przy swoim domu Bożym i nie popełniliśmy żadnej zbrodni na miejscu świętym. My wolimy tu umrzeć. Po tośmy przyszli, a nie odejdzimy od kościoła i nie oddamy kluczy”. Wtedy żołnierze przystąpili do pętania zebranych, ale części z nich udało się uwolnić. Doszło do szamotaniny, kobiety zaczęły rzucać pisakiem w oczy napastnikom, ci wyciągnęły nahajki i zaczęły bić niewiasty. Wtedy w ich obronie stanęli mężczyźni, a kozacy chwycili za szable. Po chwili padły strzały, najpierw w powietrze, a potem w tłum. Pochylonych nad zabitymi i rannymi bito kolbami. Ludzie pokłękali i zaczęli śpiewać: „Kto się w opiekę odda Panu swemu...” oraz „Święty Boże...”, a skrwawiony śnieg rozdeptywany butami żołdaków, zebrali w jedno miejsce. Żołnierze otoczyli wiernych kordonem i pozwolili się im rozejść dopiero nazajutrz. W Drelowie poległo i zmarło od ran 14 unitów.

W Pratulinie, władze wezwały zarządcę majątku Pawła Pikulę, cieszącego się dużym poważaniem, aby przemówił do protestujących ludzi i skłonił ich do odstąpienia od cerkwi. Ten jednak poparł wiernych: „dla nas wszystkich tylko jedna droga – trzymać się silnie naszej świętej wiary, cokolwiek się stać może”. Po czym ukląkł wniósł do góry krzyż i złożył przysięgę na „zbawienie duszy, tak jak pragnę oglądać Boga przy skonaniu, że na krok nie ustąpię od naszej wiary i żaden z moich sąsiadów tego nie powinien uczynić. Święci męczennicy tyle mąk ponieśli za wiarę, nasi bracia za nią krew przelali i my także będziemy ich naśladować”.

Z krzyżem w rękach i sercu

Rosyjscy żołnierze otrzymali rozkaz zajęcia unickiej cerkwi i oddania jej prawosławnemu duchownemu. Naprzeciwko nich stanęło kilkuset mieszkańców Pratulina i okolicznych wsi. Byli bezbronni, gdy wojsko zarepetowało broń krzyknęli: „Po trupach naszych pójdziecie do świątyni”. Uderzono w dzwony i rozległ się śpiew suplikacji.

Wtedy pułkownik Stein wydał rozkaz do szturmu. Od pierwszych strzałów poległ Wincenty Lewoniuk, chwilę później Daniel Karmasz wznoszący w górę krzyż, który gdy upadł podjął Ignacy Frańczuk, ale i jego dosięgła kula. Następny zginął dziewiętnastoletni Anicet

Męczennicy z Pratulina, Walery Eljasz-Radzikowski (1841–1905)
Wikipedia domena publiczna

Hryciuk. Podbiegł do niego jego sąsiad Filip Geryluk. Biorąc na ręce ciało zamordowanego krzyknął do oprawców: „Już narobiliście mięsa, możecie go mieć więcej, bo wszyscy gotowi jesteśmy umrzeć za naszą wiarę” i on był następny. Onufrego Wasyluka – na oczach jego żony i matki – kula trafiła w głowę. Wdowa pocieszała: „Matko nie płaczcie swego syna, jak ja nie oplakuję straty męża – wszak on ani za zbrodnię, ani za występki został zabity. Owszem cieszymy się, że poległ za wiarę. O, gdybym ja była godna umrzeć z nim”.

Na miejscu poległo dziewięciu unitów a od ciężkich ran zmarło kolejnych czterech, 180 odniosło lżejsze rany. Ofiar byłoby z pewnością więcej, ale jeden z kozaków przypadkowo postrzelił drugiego. Wtedy przerwano ogień, a żołnierze chwycili za siekiery i rozrąbując drzwi wprowadzili do świątyni prawosławnego popa.

Rząd carski zniszczył Unię, ale nie udało mu się zmusić większości unitów do wyznawania prawosławia. Po wydaniu przez cara dekretu tolerancyjnego w 1905 roku, blisko 200 tys. unitów przymuszonych do przyjęcia prawosławia porzuciło go. Na Podlasiu i ziemi chełmskiej – nie będąc w stanie odbudować swych struktur kościelnych – prawie wszyscy przeszli na katolicyzm rzymski. Męczenników z Pratulina do chwały ołtarzy wyniósł Jan Paweł II, 6 października 1996 roku. Gdy podczas pielgrzymki do ojczyzny przybył do Siedlec, wskazując na umieszczony przy ołtarzu pratuliński krzyż powiedział: „Ten Krzyż, który trzymali w swoich rękach, nosili też głęboko w swoich sercach, jako znak miłości Ojca i jedności Chrystusowego Kościoła. Krzyż dał im siłę do zaświadczenia o Chrystusie i jego Kościele. (...) Trzeba, aby tak jak w przeszłości, krzyż był nadal obecny w naszym życiu jako wyraźny drogowskaz w działaniu i światło rozjaśniające całe nasze życie”.

Joanna Wieliczka-Szarkowa

Jesień wierszem malowana...

W dniu 27 listopada w naszej szkole miało miejsce niezwykle spotkanie – „Jesień wierszem malowana...”. W sali lekcyjnej budynku A, zamienionej na przytulną kawiarenkę, zgromadzili się uczniowie kl.1-3 wraz z wychowawcami oraz przedstawiciele uczniów klas starszych, aby wspólnie miło spędzić czas. Spotkanie poprowadzili Michał i Kacper z kl.3, których konferansjerka była prze-

platana nastrojowymi melodiami. Oczywiście nie mogło zabraknąć „nieśmiertelnego” utworu Czesława Niemena „Mimozami jesień się zaczyna...”

Uczestnicy pięknie recytowali wybrane wiersze o jesieni, w obecności gości: pani dyrektor M. Banot oraz p. B. Cyrzyk. Były też piosenki pokazujące różne oblicza jesieni, wykonane z niezwykle zaangażowaniem przez uczniów klas: trzeciej, drugiej i pierwszej.

Należy podkreślić pomysłowy wystrój sali oddający jesienny klimat, wykonany przez D. Lankocz i T. Staniek. Pomimo że za oknem świeciło jasne słońce, w kawiarence panował nastrojowy półmrok, rozświetlany specjalnie wykonanymi na tę okazję przez uczniów kl.3, lampionami. Każdy uczestnik otrzymał upominek oraz, jak to w kawiarence, słodki poczęstunek, ufundowany przez SKO. Wydarzenie przygotowali wychowawcy edukacji wczesnoszkolnej.

Dorota Stoły

Spotkanie ze Św. Mikołajem

Święty Mikołaj lubi odwiedzać dzieci w każdym miejscu na całym świecie. 6 grudnia z workiem pełnym prezentów przyjechał również do naszej szkoły i przedszkola. W tym dniu od samego rana dzieci nad słuchowały dźwięku dzwoneczków, które słycać było już z daleka i świadczyło to o tym, że do szkoły zbliża się nikt inny, jak Święty Mikołaj we własnej osobie. Oprócz pełnego prezentów worka Dostojny Gość przywiózł ze sobą dużo uśmiechu. Rozmawiał z dziećmi na temat ich zachowania w szkole, w przedszkolu i w domu. Na zakończenie wszystkim osobiście wręczał prezenty – dla każdego coś dobrego! Za prezenty dzieci odwdzięczyły się pięknie zaśpiewanymi piosenkami i wierszami. Natomiast klasy 4-8 wzięły dziś udział w konkursie zorganizowanym przez Samorząd Uczniowski. Wśród licznych konkurencji uczniowie musieli zmierzyć się z rzucaniem do celu i innymi zadaniami sprawnościowymi, sklejaniem tańcucha na czas, śpiewaniem piosenek, ubieraniem „żywej choinki”. Mogli też zdobyć punkty w quizie sprawdzającym wiedzę o Świętym Mikołaju. Pierwsze miejsce wywalczyła kl.5, drugie kl.6a i trzecie 6b.

Oczekiwana cały rok wizyta Św. Mikołaja minęła w bardzo miłej atmosferze i przyniosła wiele radości naszym uczniom. Szczególne podziękowania kierujemy pod adresem Świętego Mikołaja i mamy nadzieję, że za rok znów odwiedzi naszą szkołę.

Teresa Staniek

ODWIEDZINY DUSZPASTERSKIE

2019/2020

27.12.2019 Piątek, godz. 9.00

1. Podkaczok - Wygoda
/od Piekarni - p. Brzuska/ - Ks. Wikary
2. Stawiska - /p. Bierscy - Blok PKP/
- o. Franciszkanin

28.12.2019 Sobota, godz. 9.00

1. Rudnik Centrum II /p. Zbigniew Machej
- p. Folwarczny/ - Ks. Wikary
2. Łubowiec II /p. Słowik - p. Hawełka/
- o. Franciszkanin

30.12.2020 Poniedziałek, godz. 13.00

- Holica /P. Sufa - p. Wawrzyczek/
- o. Franciszkanin

02.01.2020 Czwartek

1. Podkaczok - Wygoda /p. Chwolek
- p. Bijok/ - godz. 14.00 - Ks. Wikary
2. Holica /p. Handzel - p. Kłóska/
- godz. 13.00 - o. Franciszkanin

03.01.2020 Piątek

1. Rudnik - Centrum /p. Machej ul. Polna,
ul. Szkolna/ - godz. 14.00 - Ks. Wikary
2. Babilon / p. Foltyn - p. Młotek/
- godz. 13.00 - o. Franciszkanin

04.01.2020 Sobota, godz. 9.00

- Statek I /cała ul. Statek - od p. Juroszek
- p. Szuster/ - Ks. Wikary

07.01.2020 Wtorek

1. Pudłowiec - Dół /p. Machej - p. Brychcy/
- godz. 14.00 - Ks. Wikary
2. Łubowiec I /p. Foltyn - p. Branny/
- godz. 13.00 - o. Franciszkanin

08.01.2020 Środa

1. Osiedle „Karolinka” / p. Foltyn, Łazarz
- p. Rom/ - godz. 14.00 - Ks. Wikary
2. Odnóżka /p. Grzybek, p. Chmiel - p. Żyła,
p. Pierchała/ - godz. 13.00 - o. Franciszkanin

09.01.2020 Czwartek

1. Statek II /cała ul. Cieszyńska
p. Parchańscy, p. Penkala - p. Pyszny/
- godz. 14.00 - Ks. Wikary
2. Lewa Str. Potrówki /p. Klocek - p. Kuchejda/
- godz. 13.00 - o. Franciszkanin

10.01.2020 Piątek, godz. 14.00

- Sośnie - Blok /do p. Parchańskich/
- Ks. Wikary

11.01.2020 Sobota, godz. 9.00

- Lewa Str. Piotrówki - / p. Pala - p. Majętny/
- Ks. Wikary

13.01.2020 Poniedziałek, godz. 13.00

1. Świerczyniec /p. Gremlik - p. Czakon/
- o. Franciszkanin
2. Rudnik - Beresteczko
- Ks. Wikary

14.01.2020 Wtorek, godz. 13.00

1. Prawa Str. Piotrówki /p. Żyła - p. Stoszek/
- Ks. Wikary
2. Łubowiec II /p. Żyła - p. Jurgała/
- o. Franciszkanin

15.01.2020 Środa, godz. 13.00

1. Rudnik - Porzędź - Ks. Wikary
2. Osiedle „Karolinka” /p. Chmiel
- p. Foltyn/ - o. Franciszkanin

16.01.2020 Czwartek, godz. 13.00

- Świerczyniec /p. Ćwięzek - p. Morawiec/
- o. Franciszkanin

17.01.2020 Piątek, godz. 13.00

- Karłowice /p. Stercuła - p. Koszyk/
- o. Franciszkanin

18.01.2020 Sobota, godz. 9.00

- Prawa Str. Piotrówki /p. Morawiec - p. Kraus/
- o. Franciszkanin

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. W środę, **1 stycznia - NOWY ROK - 2020** - Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi. Chcemy wszystkie dni Nowego Roku polecić Sercu Matki Boga i ludzi. W tym dniu modlimy się o pokój na świecie.
2. W poniedziałek, 6 stycznia przypada Uroczystość Objawienia Pańskiego. W całym Kościele jest to Dzień Modlitwy i Pomocy Misjom. **O godz. 15.00 w kościele parafialnym odbędzie się Koncert Kolęd**. W tym dniu odbywa się poświęcenie wody, kredy i kadzidła. Również w tym dniu przypada 6 rocznica święceń biskupich oraz ingresu do katedry św. Mikołaja w Bielsku-Białej Księdza Biskupa Romana Pindla. Modlimy się w intencjach naszego Pasterza oraz całej diecezji.
3. W niedzielę, 12 stycznia przypada święto Chrztu Chrystusa, które kończy liturgiczny okres Bożego Narodzenia.
4. We wtorek, 14 stycznia – obchodzimy Dzień migranta i uchodźcy.
5. W piątek, 17 stycznia – Kościół Katolicki w Polsce obchodzi Dzień Judaizmu.
6. Od soboty, 18 stycznia w całym Kościele rozpoczynamy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.
7. W niedzielę, 26 stycznia Kościół Katolicki w Polsce obchodzi Dzień Islamu.
Na sumie o godz. 11.00 - Chrztzy i Roczniki. Nauka chrzcielna dla rodziców i chrzestnych w piątek 24 stycznia po Mszy św. wieczornej.

INTENCJE MSZALNE

01.01.2020 Środa - NOWY ROK - Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

- 7.30** Za Parafian
9.30 Rudnik: Za ++ Józefa, Zofię Machej, syna Bolesława, córkę Helenę, zięcia Stefana, Józefa, Annę Czepczor, synów Tadeusza i Józefa, dusze w czyścju cierpiące.
11.00 Za + Józefa Stoły w 1 rocznicę śmierci.
17.00 Z podziękowaniem za otrzymane łaski w minionym roku, z prośbą o zdrowie, pomoc i opiekę Bożą dla całej rodziny, a za przyczyną NMP Królowej Pokoju - o pokój dla Świata.

02.01.2020 I Czwartek Wspomnienie Świętych Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu, biskupów i doktorów Kościoła

- 17.00** 1. Za ++ Józefa, Stefanię Kuchejda, syna Stanisława, wnuczkę Jolantę, ++ z rodzin Kuchejda i Klimosz.
 2. Za + Marię Frydecką - od męża Tadeusza.

03.01.2020 I Piątek

- 16.00** Rudnik: Za ++ Pawła Teper, Grzegorza Gil, Marię, Barbarę, Jana Teper, Helenę, Bernarda Stolpa, Rozalię, Józefa Staniek, ++ dziadków z obu stron.
17.00 Msza św. szkolna: Za + Michalinę Parchańską - od Krystyny Parchańskiej z Dębowca.

04.01.2020 I Sobota

- 8.00** Msza św. wynagradzająca zniewagi Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny.
17.00 Za + Wilhelma Żyłę w 4 rocznicę śmierci, ++ z rodziny.

05.01.2020 NIEDZIELA

- 7.30** Za ++ Otylię, Antoniego Wieliczka, ++ rodziców z obu stron.
9.30 Rudnik: Za + Edwarda Nieckuła - od siostrzeńca Roberta z rodziną.
11.00 Za + Michalinę Parchańską - od rodzin Rogowicz i Gac
16.30 Nieszpory
17.00 Za ++ Beatę Banot, Zbigniewa Matuszek i ich ++ rodziców

06.01.2020 Poniedziałek - UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO

- 7.30** Za ++ Zuzannę Polok, Pawła, Annę, Michała Legierski; domostwo do Opatrzności Bożej.

- 9.30** Rudnik: Za ++ Otylię, Gustawa Wawrzyczek, córkę Lidię, ++ dziadków z obu stron; domostwo do Opatrzności Bożej.

- 11.00** Za + Feliksa Stoły - od kościelnych Franciszka, Andrzeja i Stanisława.

- 15.00** Koncert Kolęd

07.01.2020 Wtorek

- 17.00** 1. Za + Leszka Swobodę - od rodzin Łosik i Mendroch.

2. Za + Michalinę Parchańską - od rodzin Sędziek i Marcinek.

08.01.2020 Środa

- 16.00** Rudnik: Za + Michalinę Parchańską - od bratowej Marii z rodziną.

- 17.00** Za + Marię Frydecką - od Anny i Tadeusza Smelik.

09.01.2020 Czwartek

- 17.00** 1. Za + Marię Frydecką - od IV Róży .
 2. Za + Leszka Swobodę - od sąsiadów Brychcy.

10.01.2020 Piątek

- 16.00** Rudnik: Za + Edwarda Nieckuła - od siostrzenicy Jolanty z rodziną.

- 17.00** Msza św. szkolna: Za ++ Teresę, Michała, Antoniego Heczko, ++ z rodzin Legierski, Byrtus, Annę, Józefa, Andrzeja Kajzar, Zuzannę, Stanisława Jałowiczor; domostwo do Opatrzności Bożej.

11.01.2020 Sobota

- 8.00** Za + Leszka Swobodę - od Irka z rodziną i cioci Janiny z Łaz.

- 17.00** Za ++ Roberta Majętnego, rodziców, dusze w czyścju cierpiące.

12.01.2020 NIEDZIELA ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO

- 7.30** O Miłosierdzie Boże dla + Jarosława Koczy - w 15 rocznicę śmierci i jego dziadków oraz za domostwo do Opatrzności Bożej.

9.30 Rudnik: Za ++ Zdzisława Werłos, rodziców, teściów, ++ z rodziny Werłos i Gabzdyl; domostwo do Opatrzności Bożej.

11.00 Z okazji 70 urodzin Anny z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i łaskę zdrowia w dalszym życiu oraz opiekę Opatrzności Bożej dla całej rodziny.

16.30 Nieszpory

17.00 Za + Feliksa Stoły - od siostry Marii z rodziną.

13.01.2020 Poniedziałek

17.00 Za + Leszka Swobodę - od Stanisława Motyki z rodziną.

14.01.2020 Wtorek

17.00 1. Za ++ rodziców Jana i Władysławę, ++ z rodzin Ciesielski, Witczyk, Walica, Tengler, + Stanisława Śleziak; domostwo do Opatrzności Bożej.

2. Za + Marię Frydecką - od rodzin Jurgała, Gorol, Przywara, Matuszek.

15.01.2020 Środa

16.00 Rudnik: Za + Edwarda Nieckuła - od chrześnicy Małgorzaty z rodziną.

17.00 Za + Feliksa Stoły - od rodziny Machej z Cieszyna.

16.01.2020 Czwartek

17.00 1. Za + Marię Frydecką - od córek Urszuli, Wiesławy, Janiny i Teresy.

2. Za ++ Annę, Jana, Marię, Piotra, Kazimierza, Stanisławę, + o. Ottona.

21.00 Apel Jasnogórski

17.01.2020 Piątek Wspomnienie

Św. Antoniego, opata

16.00 Rudnik: Za ++ Emila, Antoninę Lebioda, ++ z rodzin Lebioda, Chmiel, Kłóska.

17.00 Msza św. szkolna: Za ++ Emila, Marię Bijok, synową Martę, rodziców z obu stron; domostwo do Opatrzności Bożej.

18.01.2020 Sobota

8.00 Za + Michalinę Parchańską - od Danuty i Józefa.

17.00 W pewnej intencji - Panu Bogu wiadomej.

19.01.2020 II NIEDZIELA ZWYKŁA

7.30 Za + Michalinę Parchańską - od sióstr Barbary i Stanisławy

9.30 Rudnik: Za ++ Franciszka Borski, 2 żony Martę i Franciszkę, rodziców z obu stron, ++ Księży, którzy pracowali w naszej Parafii.

11.00 Za ++ Justynę, Wiktora Stoszek, Annę, Alojzego Stoły, synów Feliksa, Józefa i Wiktora, dziadków z obu stron, ++ z rodzin Siekierka, Stoszek, Stoły, + Ks. Tadeusza Czerneckiego, siostrę Elżbietę; domostwo do Opatrzności Bożej.

16.30 Nieszpory

17.00 Za ++ Genowefę Foltyn, męża Wincentego.

20.01.2020 Poniedziałek

17.00 O Boże błogosławieństwo, Dary Ducha Świętego i zdrowie dla Emilii - z okazji 15 urodzin.

21.01.2020 Wtorek Wspomnienie Św.

Agnieszki, dziewicy i męczennicy

17.00 1. O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Agnieszki z okazji imienin.

2. Za + Dominikę Tumas - od rodzin Pisarek, Feruga, i Loska z Chybia.

22.01.2020 Środa

16.00 Rudnik: Za + Jana Matuszek w rocznicę śmierci, żonę Monikę, córkę Helenę, zięcia Józefa, ++ z ro-

dzin Matuszek i Chmiel; domostwo do Opatrzności Bożej.

17.00 Za + Marię Frydecką - od Marii Krzyżowskiej.

19.00 Nabożeństwo Pompejańskie

23.01.2020 Czwartek

17.00 1. Za + Feliksa Stoły - od rodzin Bizoń, Walek, Hernik

2. Za + Edwarda Nieckuła - od siostrzenicy Barbary z rodziną.

24.01.2020 Piątek Wspomnienie Św. Franciszka

Salezego, biskupa i doktora Kościoła

15.00 Ślub rzym.: Aleksandra Woźniak - Krystian Kujawa

16.00 Rudnik: Za + Lidię Majkut w 6 rocznicę śmierci; domostwo do Opatrzności Bożej.

17.00 Msza św. szkolna: Za ++ Edwarda Jurgałę - w rocznicę śmierci, jego rodziców, teściów, ++ Józefa, Mariana, Bogdana, ++ z rodziny.

25.01.2020 Sobota ŚWIĘTO NAWRÓCENIA ŚW.

PAWŁA, APOSTOŁA

8.00

17.00 Za ++ Jana, Małgorzatę Szewczyk, Pawła Żyłę, 2 żony Zofię i Annę.

26.01.2020 III NIEDZIELA ZWYKŁA

7.30 Za + Feliksa Stoły - od Klubu LKS „Błyskawica”

9.30 Rudnik: W 18 urodziny Kacpra z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, Dary Ducha Świętego oraz opiekę Matki Bożej w dalszym życiu.

11.00 Chrzty - Roczniki

16.30 Nieszpory

17.00 Za ++ Anielę Ociepka, Krzysztofa Pietrzyk, Marię Chowaniok, Emilię Wróbel, Franciszka, Annę Gabzdyl, ich syna Erwina, + Bolesława Gabzdyl, dusze w czyśćcu cierpiące.

27.01.2020 Poniedziałek

17.00 Za ++ Marię Frydecką - od wnuków i prawnuków.

28.01.2020 Wtorek

17.00 1. Za + Dominikę Tumas - od pracowników i Dyrekcji Szkoły Podstawowej w Świętoszówce.

2. Za + Edwarda Nieckuła - od siostry Zofii z rodziną.

29.01.2020 Środa

16.00 Rudnik: Za ++ Helenę, Wiktora Żyłę, ich rodziców, syna Emanuela, zięcia Franciszka, Helenę, Andrzeja Polok, ++ z rodzin Jurgała, Machej; domostwo do Opatrzności Bożej.

17.00 Za + Marię Frydecką - od rodziny Parchański.

30.01.2020 Czwartek

17.00 1. Za ++ Rudolfa, Marię Gałuszka, Władysława Gałuszka, Karola, Helenę Smelik, ++ z rodzin Smelik, Gałuszka, Czendlik, Golasowski.

2. Za + Antoniego Bujok, ++ synów Edwarda i Jana oraz o Boże błogosławieństwo dla rodziny.

31.01.2020 Piątek Wspomnienie Św. Jana

Bosko, prezbitera

16.00 Rudnik: Za ++ Bronisławę, Teofila Chmiel, syna Bronisława, córki: Annę, Renatę i Elżbietę, dusze w czyśćcu cierpiące; domostwo do Opatrzności Bożej.

17.00 Msza św. 6-tyg.

Liturgiczne obchody miesiąca:

- 01.01. – Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi
 02.01. – Wspomnienie Świętych Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu, biskupów i doktorów Kościoła
06.01. – Uroczystość Objawienia Pańskiego - Trzech Króli
12.01. – Święto Chrztu Pańskiego
 17.01. – Wspomnienie Św. Antoniego, opata
 21.01. – Wspomnienie Św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy
 24.01. – Wspomnienie Św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła
 25.01. – Święto Nawrócenia Św. Pawła, Apostoła
 28.01. – Wspomnienie Św. Tomasza z Akwinu, prezbitera i doktora Kościoła
 31.01. – Wspomnienie Św. Jana Bosko, prezbitera

Nabożeństwa Pompejańskie
22 stycznia (tj. środa)
 godzina 19.00

Zapraszamy do licznego udziału

SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA

- 03 I – Statek – piątek
 ul. Statek 1, 2, 3, 4, 5
10 I – Statek – piątek
 ul. Statek 10, 12, 16, 16 A, 18, 20
17 I – Statek – piątek
 ul. Statek 26, 28
 ul. Cieszyńska 43, 48, 52, 56
24 I – Holica – piątek
 ul. Dolna 5, 7, 13, 15, 16
31 I – Holica – piątek
 ul. Górna 13, 17, 19
 ul. Dolna 26
 ul. Zamkowa 14

NABOŻEŃSTWA

W każdy **wtorek** po Mszach św. – nabożeństwo do Św. Michała Archanioła, Patrona naszej Parafii

W każdą **środę** po Mszy św. – Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy
 W każdy **czwartek** od godz. 16.00 – Godzina Święta

Msza św. szkolna - każdy piątek
 – godz. 17.00

W **III piątek miesiąca** po Mszy św. – Koronka do Bożego Miłosierdzia

16 dnia miesiąca o godz. 21.00 – Apel Jasnogórski połączony z różańcem dziękczynnym za dar kanonizacji Św. Jana Pawła II.

22 dnia miesiąca - o godz. 19.00 - Nabożeństwo Pompejańskie

I Czwartek – nabożeństwo o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne oraz za zmarłych kapłanów, którzy pracowali w naszej parafii

I Piątek – oddajemy cześć Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

I Sobota – Msza św. wynagradzająca zniewagi Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny

Spowiedź św. – w tygodniu pół godziny przed Mszą św.,
 I Czwartek, I Piątek i I Sobota – godzinę przed Mszą św.

Kancelaria parafialna – czynna pn. – pt., w godz. 9.00 – 12.00;
 Protokoły przedślubne – pt. godz. 19.00

Odwiedziny Chorych w I Sobotę tj. **1 lutego od godz. 9.00**

Spotkania:

DZIECI MARYI – wtorek – 12.30 – Szkoła Podst.

DZIECI MARYI – RUDNIK – sobota - 12.30 - Szkoła Podst.

SŁUŻBA LITURGICZNA – co drugi piątek - po Mszy św.

MINISTRANCI – RUDNIK – środa po Mszy św.

MŁODZIEŻ – piątek po Mszy św.

KRĄG BIBLIJNY – piątek – godz. 19.00

WSPÓLNOTA RÓŻAŃCOWA – I Sobota miesiąca o godz. 7.30 – Różaniec, Msza św.

Miesięcznik Parafii p. w. św. Michała Archanioła w Kończycach Wielkich

Zespół Redakcyjny: Ks. Prob. Andrzej Wieliczka, Anna Matuszek, Józef Żyła, Tadeusz Machej, Joanna Wieliczka-Szarkowa, **Justyna Cyrzyk**, Dorota Stoły, Teresa Staniek.

Adres Redakcji: 43-416 Kończyce Wielkie, ul. Kościelna 20, tel.: 33 856-93-10;
 e-mail: aniolkonczycki@interia.pl

Pismo przeznaczone do użytku wewnętrznego parafii.

Nr konta: **BS Cieszyn 50 8113 1017 2003 0176 5694 0001**

4.12.2019 Roraty Kończyce Wielkie

Roraty Rudnik

6.12.2019 Mikołaj w Rudniku

8.12.2019 Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP Rudnik

**Spotkanie ze Św. Mikołajem
w szkole i w przedszkolu
6 grudnia 2019**

